

[Gammelgaard]

Men jeg vil i øvrigt sige i anledning af de bemærkninger, der har været her i dag – også fra hr. Søren Hansens side – om budgetarbejdet i den kommende tid, budgetarbejdet i henhold til de nye bestemmelser i Helsingforsaftalen, at jeg synes, at det, der står som bemærkninger i forslaget vedrørende artikel 64, er ret negativt i tonen. Det er ikke forkert, det, der står, men man kunne have valgt at fremstille den nye arbejdsdeling imellem Nordisk Ministerråd og parlamentarikerne på en mere positiv måde. Jeg er godt klar over, at der på ministerrådssiden og måske ikke mindst på embedsmandssiden ikke har været den meget store velvilje over for tankerne om at give politikerne en større indflydelse på, hvordan penge anvendes i Nordisk Råd. Men nu er beslutningen altså truffet, og så gælder det for os om at finde frem til en samarbejdsform, hvor både Ministerråd og politikere lever op til det ansvar, der er pålagt dem. Det vil melde sig meget direkte i de kommende måneder, når vi skal tage hul på Ministerrådets budgetforslag for det kommende år. Vi mener, der er grund til – og det har jeg understreget allerede – en betydelig varsomhed fra Ministerrådets side.

Som jeg sagde før: Selv om der er besluttet en satsning på en række nordiske hovedområder, er det vigtigt, at den ændring i prioriteringen, der lægges op til, ikke kommer til at ske så hurtigt og så voldsomt, at man helt mister overblikket i forhold til konsekvenserne på andre budgetområder.

Som også hr. Enggaard var inde på det, mener vi heller ikke, at løsningen bare er at sætte Nordisk Råds budgetter i vejret, og vi tror og håber heller ikke, det er regeringens opfattelse.

(Kort bemærkning).

Søren Hansen (S):

Jeg er enig i synspunktet om, at løsningen ikke er bare uden videre at øge Nordisk Råds budgetter. Men statsministrene – og det gælder også den tidligere danske statsminister, måske først og fremmest ham, for det var i hr. Poul Schlüters regeringstid, at tanken blev sået om at øge kulturbudgettet, så det kom til at udgøre 50 pct. af budgettet i Nordisk Råd – hoppede jo i og for sig lige præcis over, hvor gærdet var lavest, for man sagde ikke, hvilke konsekvenser det ville få på en række andre områder, så dér handlede man lidt i blinde eller overlod i

hvert fald til andre at luge ud en række steder, og det tror jeg i og for sig ikke var det, hverken statsministeren eller nogen andre havde som mål på det område. Man havde det lidt smukke, lidt upræcise mål at gøre mere for kunst og kultur i Nordisk Råd, og det er helt fint, synes jeg.

Dér er det så, jeg siger, at det mål kan man nå på flere måder, og jeg synes ikke, man skal låse sig alt for fast hverken ved på forhånd at sige, at vi skal øge budgettet, eller ved på forhånd at sige, at så betyder det, at alle øvrige områder inden for Nordisk Råd må lide og bøde, samtidig med at vi forøger midlerne til kulturen og kunsten, hvad der altså kan være god grund til. Men jeg synes, man må være lidt åben og sige: Hvor finder vi den fornuftige balance mellem at øge et meget vigtigt felt inden for Nordisk Råds område, samtidig med at vi undgår at skære urimeligt andre steder?

Det betyder ikke, at der ikke kan findes områder, hvor der bør ske ændringer og justeringer, også justeringer nedad, men så skal det være ud fra synspunktet om, at vi ikke skal have aktiviteter, som er unødvendige. Det skal ikke være, fordi man har truffet beslutning om, at noget andet skal opprioriteres, og noget derfor i blinde kommer til at lide.

Ministeren for nordisk samarbejde og Østersøspørgsmål (Kofod-Svendsen):

Jeg skal blot gøre den bemærkning til Fremskridtspartiets ordfører, at vi er totalt uenige i vurderingen af, at vi er med i det nordiske samarbejde, og at vi er med i EF-samarbejdet, og den uenighed tror jeg ville vedvare, selv om vi forlængede denne debat overordentlig længe.

Så vil jeg gerne minde om, hvad det er, vi drøfter. Det er et forslag til en folketingsbeslutning. Desuden har jeg givet et arbejdspapir og indbudt til en drøftelse. Jeg imødeser, at alle deltagerne kommer velforberejede og går i gang med drøftelserne, og så tager vi opgaverne, hvor de hører hjemme. Der er én ting, vi skal tage stilling til i dag – det har jeg kommenteret og besvaret – og jeg har indbudt til et møde, hvor vi diskuterer på baggrund af et arbejdspapir.

Jeg kan kun sige velkommen til det møde!

(Kort bemærkning).

Kirsten Madsen (FP):